

Bilag III.

Indberetning fra Gouverneuren for de dansk-vestindiske Der til Finansministeriet,
dateret Kjøbenhavn, 11te September 1870.

De allerunderdanigste Andragender af 14de og af 22de Juni d. A. fra Plantageeierne paa St. Croix og fra Dens Colonialraad, som jeg har havt den Ære at forelægge det høie Finansministerium, slutte sig nøie til hine tidligere Forestillinger om de store Vanskeligheder, hvorunder Dens saagodtsom eneste Erhvervskilde, Sukkerdyrkningen, er stillet, der ere indgivne af Planterne i September 1867, April og December 1868 og af Colonialraadet i Februar 1868. Deres Formaal er at opnaae:

Letelse i de Afgifter, der hvile paa Dens Produkter ved deres Indførsel til Moderlandet, hvilken Letelse saavel i Colonialraadets Andragende af Februar 1868 som i Plantageeiernes foreliggende Andragende er foreslaaet til Nedsættelse i Tolden paa Dens Sukkere med 2 Sk. R. M. pr. Pund og paa Rom med 10 Rd. R. M. pr. 30 Viertel, under Tolden paa lignende Produkter fra fremmede Steder;

Letelse i de Udgifter, som Den hidtil selv har maattet udrede til dens Administration, for at en Nedsættelse i den nuværende Betsatning, der overstiger Dens Skatteevne, kan gjenneføres, i hvilken Henseende der i Planternes Andragende er foreslaaet, at Omkostningerne ved Dens Dverbestyrelse og det Militaire overtages af Statskassen.

Foruden disse 2 Hovedpunkter i begge de foreliggende Andragender, er der i det af Plantageeierne indgivne principalkter anholdt om, at Den maa blive indlemmet som en integrerende Deel af Moderlandet, hvorved, som i Andragendet fremhævet, navnlig er sigtet til Dens Optagelse i det danske Toldsystem, saaledes at Dens Produkter kunne indgaae tolbefrit i Moderlandet som indenlandske, og Moderlandets Frembringelser paa samme Maade indgaae tolbefrit til Den, samt at Omkostningerne ved Dens Administration, Retsvæsenet og det Militaire, altsaa ved de ikke-communale Indretninger, maatte overtages af Statskassen. At et Dnske i denne Retning er fremkommet efterat Dens Eiendomsbesiddere i over 2 Aar havde næret en Forventning om Dens Optagelse i de forenede nordamerikanske Stater, hvoraf upaatvilelig vilde have fulgt dens Indlemmelse i Staternes Toldsystem og de dermed forbundne overordentlig store Fordele for Dens Produktion, er vistnok naturligt; men jeg har i et Møde med Eierne af Dens betydeligste Plantager havt Leilighed til at forklare de store Vanskeligheder, der vilde stille sig veien for Dens ligefremme Optagelse i det danske Toldsystem.

Derimod maa jeg med Hensyn til Andragendet om Tilstaaelsen, ialfald for nogle Aar, af en Nedsættelse i Tolden paa Dens Hovedprodukter, navnlig Sukker og Rom, henholde mig til Gouvernementets Forestillinger af 14de Januar 1858 Nr. 24*) og 28de Februar 1868 Nr. 76**), til hvis Indhold jeg her tillader mig i det Hele at henvise. De i den førstnævnte Skrivelse udviklede vægtige Modgrunde imod den i 1857—58 paa-tænkte, dog kun gradvise Ophævelse af den daværende Differentialtold til Fordeel for Dens Produkter, bleve ikke ved de her hjemme i den Anledning anstillede Dverveelser fundne tilstræffelige til at bevirke en Forandring i den allerede, uden at det vestindiske Gouvernement

*) Trykt som Underbilag Nr. 1.

**) Trykt som Underbilag Nr. 2.